

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 13 september 2005 *

I mål T-72/04,

Sonja Hosman-Chevalier, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel, företrädd av advokaterna J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier, E. Wouters och A. Sayagués Torres,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av J. Currall och M. Velardo, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 oktober 2003, att avslå sökandens ansökan om ett sådant utlandstillägg som föreskrivs i artikel 4 i bilaga VII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna liksom de tillägg som har samband härmed,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN(första avdelningen)

sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och V. Trstenjak,

justitiesekreterare: byrådirektören I. Natsinas,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 5 april 2005,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 69 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), i den lydelse som är tillämplig i förevarande fall, föreskrivs att utlandstillägget skall vara lika med 16 procent av summan av grundlönen och det hushålls- och barntillägg som tjänstemannen har rätt till.

- 2 I artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs att ett utlandstillägg motsvarande 16 procent av den totala grundlönen och av hushållstillägget och tillägget för underhållsberättigat barn skall beviljas följande:

”a) tjänstemän

— som inte är och aldrig har varit medborgare i den stat inom vars territorium anställningsorten ligger, och

— som inte under den femårsperiod som löpt ut sex månader innan de tillträdde tjänsten varaktigt var bosatta eller utövade sin huvudsakliga yrkesverksamhet inom den statens territorium. Vid tillämpningen av denna bestämmelse skall de förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat eller internationell organisation inte beaktas,

...”

- 3 I artikel 5.1 första stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs att ett bosättningsbidrag som motsvarar två månaders grundlön för en tjänsteman som har rätt till hushållstillägg och som motsvarar en månads grundlön för en tjänsteman

som inte har rätt till hushållstilllägg skall utbetalas till en fast anställd tjänsteman som uppfyller villkoren för att vara berättigad till utlandstilllägg eller som kan styrka att han varit tvungen att byta bostadsort för att uppfylla villkoren i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna. Tjänstemannen har slutligen enligt artikel 10.1 första stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna rätt till dagtraktamente under en bestämd tid om han kan styrka att han måste byta bosättningsort för att uppfylla kraven i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna.

Bakgrund till talan

- 4 Sökanden, som är österrikisk medborgare, studerade och arbetade i Österrike till och med den 14 maj 1995. Hon arbetade mellan den 15 maj 1995 och den 17 mars 1996 för Verbindungsbüro des Landes Tyrol, delstaten Tyrols kontor, i Bryssel, Belgien.
- 5 Sökanden tillhörde mellan den 18 mars 1996 och den 15 november 2002 personalen vid Republiken Österrikes ständiga representation vid Europeiska unionen i Bryssel. Hon arbetade i denna egenskap först för Verbindungsstelle der Bundesländer (nedan kallat VB), samordningskontoret för delstaterna, och, därefter, för Österreichischer Gewerkschaftsbund (nedan kallat ÖGB), de österrikiska fackföreningarnas centralorganisation.
- 6 Sökanden tillträdde tjänsten som tjänsteman vid kommissionen den 16 november 2002. Den period på fem år för rätt till utlandstilllägg som nämns i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, kallad referensperioden, fastställdes till perioden 16 maj 1997–15 maj 2002.

- 7 Sökanden informerades genom skrivelse av den 8 april 2003 av kommissionens generaldirektorat för personal och administration att hon inte kunde beviljas något utlandstillägg.
- 8 Sökanden ingav den 7 juli 2003, med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, ett klagomål avseende skrivelsen av den 8 april 2003. Hon kompletterade klagomålet via e-post den 14 augusti 2003 och via telefax den 11 september 2003.
- 9 Tillsättningsmyndigheten underkände sökandens klagomål genom beslut av den 29 oktober 2003, vilket kom sökanden till handa den 3 november 2003.
- 10 Det följer av sistnämnda beslut att sökanden nekats utlandstillägg och härmed sammanhängande tillägg huvudsakligen därför att den yrkesverksamhet hon utövat i Bryssel under referensperioden inte kunde betraktas som "arbete som utförts för en annan stat" i den mening som avses i undantaget i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Tillsättningsmyndigheten ansåg att även om VB inhyst i Republiken Österrikes ständiga representations lokaler var VB ändå en separat, självständig enhet, som var underställd delstaternas och inte förbundsrepublikens (federationens) intressen. De handlingar som sökanden ingett beträffande ÖGB och särskilt hennes anställningsavtal visar inte på någon koppling över huvud taget till Republiken Österrike varför det arbete som utförts för ÖGB inte heller kan anses som arbete som utförts för denna stat.

Förfarande och parternas yrkanden

- 11 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 februari 2004.
- 12 Förstainstansrätten beslutade den 10 juni 2004 med stöd av artikel 47.1 i förstainstansrättens rättegångsregler att ytterligare skriftväxling inte var nödvändig eftersom ärendet var tillräckligt utrett för att parterna skulle kunna utveckla sina grunder och huvudargument vid det muntliga förfarandet. Sökanden har inte inkommit med några synpunkter avseende detta beslut.
- 13 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (första avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Förstainstansrätten förelade sökanden, som en processledningsåtgärd, att inge vissa handlingar. Sökanden efterkom denna begäran inom den utsatta fristen.
- 14 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 5 april 2005. Förstainstansrätten beslutade vid förhandlingen, som en processledningsåtgärd, att kommissionens svaromål och duplik i mål T-83/03, Salazar Brier mot kommissionen, skall ingå i akten i förevarande mål. Parterna hördes med avseende på dessa handlingar.

15 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 29 oktober 2003 att neka sökanden utlandstillägg och härmed sammanhängande tillägg, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

16 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan, och
- förplikta sökanden att bära sin rättegångskostnad.

Tvisteföremålet

- 17 Trots att sökandens yrkanden avser en ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 oktober 2003 att underkänna sökandens klagomål av den 7 juli 2003, enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, mot beslutet av den 8 april 2003, framgår det av fast rättspraxis att förevarande talan utgör en talan vid förstainstansrätten mot den rättsakt som gått sökanden emot och mot vilken klagomålet har ingetts (förstainstansrättens dom av den 9 juli 1997 i mål T-156/95, Echauz Brigaldi m.fl.

mot kommissionen, REGP s. I-A-171 och s. II-509, punkt 23, och av den 15 december 1999 i mål T-300/97, Latino mot kommissionen, REGP s. I-A-259 och s. II-1263, punkt 30). Därav följer att förevarande talan likaså syftar till att ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 april 2003, att neka sökanden utlandstillägg och härmed sammanhängande tillägg.

Rättslig bedömning

- 18 Sökanden har anfört tre grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Den tredje grunden, slutligen, avser ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen.
- 19 Den andra grunden, åsidosättande av artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, skall behandlas först.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna

Parternas argument

- 20 Sökanden har hävdat att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att sökandens arbete för VB och ÖGB vid Republiken

Österrikes ständiga representation vid Europeiska unionen inte skulle kvalificeras som "arbete som utförts för en annan stat" i den mening som avses i undantaget i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

- 21 Sökanden har för det första gjort gällande att kommissionen har gjort en felaktig tolkning av begreppet stat såsom det används i undantaget i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Sökanden arbetade för Republiken Österrike och det oberoende av med vilket organ hon hade ett avtalsförhållande. Sökanden har påpekat att det i tjänsteföreskrifterna görs ett undantag, som skall beaktas när referensperioden fastställs, för sådana situationer som avser "arbete som utförts för en annan stat". Det saknar härvid betydelse om arbetet utförts för ett ministerium eller för ett annat förvaltningsorgan, eftersom den avgörande faktorn är att arbetet utförts för en annan stat. Enligt sökanden kan kommissionen inte fatta ett beslut med ett annat innehåll, eftersom inte bara Republiken Österrike utan även Konungariket Belgien anser att hon tillhörde den tekniska och administrativa personalen vid Republiken Österrikes ständiga representation vid Europeiska unionen.
- 22 Sökanden har för det andra hävdad att kommissionens ståndpunkt att Republiken Österrikes ständiga representation inte gör något annat än erbjuder lokaler åt organ (VB och ÖGB) som är helt självständiga i förhållande till Republiken Österrike, strider mot den inställning som kommissionen själv hittills intagit med avseende på arbete som utförts för en ständig representation. Hela personalen vid VB och ÖGB har ackrediterats vid det belgiska utrikesministeriets protokollavdelning av Republiken Österrikes ständiga representation. VB utför de uppgifter som Republiken Österrike har delegerat till organet med stöd av republikens författning. ÖGB tillhör arbetsmarknadens parter i Österrike och deltar i statens lagstiftningsarbete genom att vara remissinstans för lagförslag eller andra politiska projekt. Dess personal är därför integrerad i den ständiga representationen och underordnad den österrikiske ambassadören. Sökanden anser således att det arbete som utförs av VB och ÖGB vid Republiken Österrikes ständiga representation borde ha betraktats som "arbete som utförts för en annan stat" i den mening som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

- 23 Kommissionen har hävdats att grunden bör underkännas eftersom arbetsperioderna vid VB och ÖGB inte kan anses som "arbete som utförts för en annan stat" i den mening som avses i undantaget i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.
- 24 Kommissionen har hävdats att begreppet "arbete som utförts för en annan stat" skall tolkas självständigt i förhållande till de nationella rättsordningarna för att undvika skilda tolkningar, vilket domstolen har bekräftat i dom av den 31 maj 2001 i de förenade målen C-122/99 P och C-125/99 P, D och Sverige mot rådet (REG 2001, s. I-4319), punkt 11. Ett sådant tillvägagångssätt är nödvändigt framför allt för att undvika de skillnader i behandling som skulle kunna uppkomma mellan personer som arbetar vid samma institution om man förstod begreppet som en hänvisning till olika nationella rättsordningar. Den strikta tolkning som kommissionen har föreslagit är förenlig med syftet med bestämmelsen i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Sökandens tolkning medför däremot att alla offentliga och privata organ till vilka centralregeringen har överfört interna befogenheter skall anses som stater, vilket inte är gemenskapslagstiftarens avsikt. Gemenskapslagstiftaren har använt begreppet stat trots att det redan vid tidpunkten för tjänsteföreskrifternas tillkomst fanns federalt uppbyggda stater, vilket skall förstås som att om gemenskapslagstiftaren hade önskat vidga begreppet och bestämmelsen till att även omfatta politiska enheter på lägre nivå eller regionala organisationer hade detta gjorts uttryckligt.
- 25 Kommissionen har, beträffande det arbete som utförs av VB, understrukit att även om det är korrekt att de österrikiska delstaterna har betydande egna befogenheter som har delegerats till dem direkt enligt bestämmelserna i konstitutionen innebär det inte att delstaterna är stater i den mening som avses i undantaget i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Enligt kommissionen är det endast arbete som utförts av ett organ vars verksamhet har effekter inom en stats hela territorium som kan betraktas som arbete som utförts för en annan stat. Det är inte fallet med delstater, som endast har till uppgift att utöva sin behörighet inom sitt territorium och, i vilket fall som helst, i den egna delstatens intresse. Sökanden kan dessutom inte av det förhållande att hon innehade diplomatstatus under sitt arbete vid VB sluta sig till att VB har karaktär av stat. Sökanden hade ingen riktig diplomatstatus utan tillhörde den administrativa och tekniska personalen, och hon har dessutom inte ens påstått att hon innehade diplomatstatus i den mening som avses i

Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, utan hon har endast påstått sig ha vissa fördelar som är knutna till denna status.

- 26 Kommissionen anser, vad gäller det arbete som utförts för ÖGB, att ÖGB är ett organ som representerar helt privata intressen.

Förstainstansrättens bedömning

- 27 Enligt fast rättspraxis är syftet med utlandstillägget att kompensera för de särskilda utgifter och nackdelar som följer av att arbeta permanent i ett land som tjänstemannen inte hade några varaktiga band till innan han tillträdde sin tjänst (förstainstansrättens dom av den 30 mars 1993 i mål T-4/92, Vardakas mot kommissionen, REG 1993, s. II-357, punkt 39, av den 14 december 1995 i mål T-72/94, Diamantaras mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-285 och s. II-865, punkt 48, och av den 28 september 1999 i mål T-28/98, J mot kommissionen, REGP s. I-A-185 och s. II-973, punkt 32). För att sådana varaktiga band skall kunna uppstå, vilket skulle innebära att tjänstemannen skulle förlora rätten till utlandstillägg, har gemenskapslagstiftaren krävt att tjänstemannen skall ha varit varaktigt bosatt eller ha utövat sin huvudsakliga yrkesverksamhet under fem år i det land där anställningsorten ligger (domen i det ovannämnda målet Diamantaras mot kommissionen, punkt 48).
- 28 Det föreskrivs dessutom ett undantag i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna till gagn för de tjänstemän som har arbetat för en annan stat eller en internationell organisation under den femåriga referensperiod som utlöper sex månader innan tjänstetillträdet. Undantaget motiveras av att det under dylika förhållanden inte kan anses att dessa tjänstemän har etablerat några varaktiga band till det land där anställningsorten ligger på grund av anställningens tillfälliga karaktär i det landet (domstolens dom av den 15 januari 1981 i mål 1322/79, Vutera mot kommissionen, REG 1981, s. 127, punkt 8, och av den 2 maj 1985 i mål 246/83, De Angelis mot kommissionen, REG 1985, s. 1253, punkt 13).

- 29 Frågan att besvara är således huruvida det arbete som sökanden har utfört vid Republiken Österrikes ständiga representation vid Europeiska unionen i Bryssel under referensperioden, såsom sökanden har hävdad, skall betraktas som arbete som utförts för en annan stat i den mening som avses i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Det statsbegrepp som föreskrivs i artikeln syftar endast på staten i egenskap av juridisk person och enda rättssubjekt enligt internationell rätt och dess regeringsorgan.
- 30 Det är ostridigt att arbete som utförts för sådana organ som en medlemsstats ständiga representation vid Europeiska unionen eller en stats ambassader skall betraktas som arbete som utförts för en stat i den mening som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.
- 31 Det framgår i förevarande fall av handlingarna att sökanden har arbetat vid Republiken Österrikes ständiga representation vid Europeiska unionen i Bryssel som medlem av beskickningspersonalen under hela referensperioden, nämligen den 16 maj 1997–15 maj 2002.
- 32 I intyg från Republiken Österrikes ständiga representation vid Europeiska unionen i Bryssel av den 7 augusti 2002 intygas således att sökanden "tillhörde den administrativa och tekniska personalen vid [Republiken] Österrikes ständiga representation vid Europeiska unionen sedan den 18 mars 1996", det vill säga under hela referensperioden.
- 33 En skrivelse från Republiken Österrikes ständiga representation till Konungariket Belgiens ministerium för utrikesfrågor, handel och utvecklingssamarbete av den 9 mars 1996 bekräftar att representationen hos belgiska myndigheter begärt ett särskilt identitetskort för sökanden inför hennes tjänstetillträde vid representationen den 18 mars 1996. En skrivelse av den 26 april 1996 från det belgiska utrikesministeriet ger också stöd för att belgiska myndigheter skickat ett för sökanden särskilt utställt identitetskort till Republiken Österrikes ständiga

representation. Skrivelsen åtföljdes av en kopia av det berörda identitetskortet som utfärdats den 16 april 1996 och som var giltigt till och med den 16 april 2000. Det anges ordagrant på identitetskortet att sökanden tillhör den administrativa och tekniska personalen vid Republiken Österrikes ständiga representation. Det framgår dessutom av de särskilda identitetskort som belgiska myndigheter därefter beviljat sökanden att det ovannämnda kortets giltighetstid förlängdes till och med den 16 april 2003.

- 34 I skrivelse från Republiken Österrikes ständiga representation till belgiska myndigheter av den 21 januari 2003 bekräftas att representationen meddelat det belgiska utrikesministeriet att "[sökanden] som tillhörde representationens administrativa och tekniska personal definitivt slutat vid representationen" och att hennes särskilda identitetskort följaktligen har returnerats.
- 35 Slutligen har sökanden den 7 augusti 1997 ingett en begäran om befrielse från mervärdesskatt till de belgiska myndigheterna för köp av vissa varor och tjänster för personligt bruk, med åberopande av att hon tillhör den administrativa och tekniska personalen vid Republiken Österrikes ständiga representation. Det framgår likaså av skrivelse från ekonomiavdelningen vid Ministère de la région de Bruxelles-Capitale att sökanden beviljats ett regionalt undantag från fastighetsskatt för år 1997 eftersom Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961 var tillämplig på sökanden.
- 36 Det framgår följaktligen otvetydigt av alla dessa omständigheter att sökanden tillhörde personalen vid Republiken Österrikes ständiga representation, att hon var underställd ambassadören som är ständig företrädare för Republiken Österrike vid Europeiska unionen och att hon innehade samma ställning som andra tjänstemän vid den berörda representationen. Det arbete som sökanden har utfört för Republiken Österrikes ständiga representation under hela referensperioden skall följaktligen betraktas som arbete som utförts för en annan stat.

- 37 Denna slutsats vederläggs inte av kommissionens påstående att det arbete som sökanden utfört vid den ständiga representationen inte utfördes för Republiken Österrikes räkning eftersom hon arbetade för VB och ÖGB, vars uppgifter är att tillvarata delstaternas och fackföreningarnas intressen och inte statens.
- 38 Kommissionen har till stöd för sin ståndpunkt framfört en rad argument som grundas på effekterna, och räckvidden, av de österrikiska delstaternas befogenheter, VB:s och ÖGB:s befogenheter, och på deras förhållande till staten enligt nationell österrikisk rätt.
- 39 Kommissionens ståndpunkt kan inte godtas.
- 40 I själva verket vilar ståndpunkten, som nyss sagts, på förhållanden i nationell österrikisk rätt och strider därför mot kravet på en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten och likhetsprincipen. Det följer av såväl kravet på en enhetlig tolkning av gemenskapsrätten som av principen om likabehandling att en gemenskapsbestämmelse, som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rätt vad avser fastställandet av dess innebörd och räckvidd, inom hela gemenskapen normalt skall ges en självständig och enhetlig tolkning som skall sökas med beaktande av det sammanhang som bestämmelsen förekommer i och syftet med de ifrågavarande reglerna. Om det saknas en uttrycklig hänvisning, kan tillämpningen av gemenskapsrätten i förekommande fall förutsätta ett beaktande av medlemsstaternas rätt, i de fall då gemenskapsdomstolen inte i gemenskapsrätten eller i de allmänna gemenskapsrättsliga principerna kan finna ledning för att kunna fastställa en bestämmelses innehåll och räckvidd genom en självständig tolkning (domstolens dom av den 18 januari 1984 i mål 327/82, Ekro, REG 1984, s. 107, punkt 11, förstainstansrättens dom av den 18 december 1992 i mål T-43/90, Díaz García mot parlamentet, REG 1992, s. II-2619, punkt 36, och förstainstansrättens dom av den 28 januari 1999 i mål T-264/97, D mot rådet, REG P 1999, s. I-A-1 och s. II-1, punkterna 26–27, vilken har bekräftats genom domen i det ovannämnda målet D mot Sverige och rådet). I förevarande fall är det inte nödvändigt att beakta österrikisk rätt, eftersom det är ostridigt att en medlemsstats ständiga representation vid Europeiska unionen är ett organ tillhörande en stat i den mening som avses i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

- 41 Kommissionens argument motsägs dessutom av dess egen ståndpunkt i det aktuella målet, nämligen att uttrycket "arbete som utförts för en annan stat" skall tolkas självständigt i förhållande till de olika nationella rättsordningarna för att undvika olikheter, vilket domstolen har bekräftat i domen i de ovannämnda förenade målen D och Sverige mot rådet (punkt 11). Argumentet går dessutom stick i stäv med den ståndpunkt som kommissionen själv samtidigt har gett uttryck för i andra mål inför förstainstansrätten som avser samma fråga som förevarande mål. Kommissionen har i sin duplik av den 30 september 2003 i mål T-83/03, Salazar Brier mot kommissionen, kraftigt understrukit att sådana organ som ständiga representationer vid Europeiska unionen skall inkluderas i termen stat i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och att dessa synpunkter är giltiga, oberoende av vilka särskilda uppgifter som en person utför vid dessa organ. Kommissionen har i själva verket gjort gällande att det inte är nödvändigt att analysera de särskilda och specifika uppgifter som utförts av en tjänsteman som arbetar vid en ständig representation, eftersom det räcker att tjänstemannen har arbetat för organet i fråga och att organet inkluderas i begreppet stat i den mening som avses i undantaget i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för att denna bestämmelse skall vara tillämplig.
- 42 Det är således tillräckligt att en person har yrkesarbetat för ett organ som ingår i begreppet stat i den mening som angetts ovan, exempelvis vid en ständig representation, för att personen till fullo skall anses tillhöra den krets som avses i undantaget i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, och det oberoende av vilka särskilda och specifika uppgifter som denna person har utfört vid organet i fråga. Vore det annorledes skulle det vara nödvändigt att utföra en detaljerad analys av de arbetsuppgifter som utförts i förhållande till nationell rätt, vilket skulle strida mot de krav som nämnts ovan, särskilt med hänsyn till att det tillkommer varje medlemsstat att själv organisera arbetet på det sätt medlemsstaten anser lämpligt och sålunda att bestämma de mål och uppgifter som den anförtror sina tjänstemän och anställda.
- 43 Det följer av vad som anförts ovan, och utan att kommissionens argument som är grundande på bestämmelser i nationell österrikisk rätt behöver undersökas, att det arbete som sökanden har utfört vid Republiken Österrikes ständiga representation under referensperioden skall betraktas som arbete som utförts för en stat i den

mening som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Dessa år skall följaktligen neutraliseras och lämnas utan avseende enligt denna bestämmelse. Mot bakgrund av att sökanden har arbetat vid Republiken Österrikes ständiga representation sedan den 18 mars 1996 och under hela referensperioden måste den ovan angivna femårsperioden således sträcka sig från den 18 mars 1991 till den 17 mars 1996.

- 44 Det är tillräckligt att i detta avseende konstatera att sökanden varken har bott eller långt mindre yrkesarbetat i Belgien före den 15 maj 1995, vilket är det datum då hon flyttade till Bryssel för att arbeta vid delstatens Tyrols kontor. Eftersom sökanden inte varit varaktigt bosatt i Bryssel under de fem år som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna uppfyller hon således villkoren i denna bestämmelse för att vara berättigad till utlandstillägg.
- 45 Det följer av vad som anförts ovan att det var felaktigt av kommissionen att vägra att neutralisera den period under vilken sökanden arbetade vid Republiken Österrikes ständiga representation och att följaktligen inta standpunkten att hon inte uppfyllde de villkor för att vara berättigad till utlandstillägg som föreskrivs i artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.
- 46 Talan skall således bifallas på den andra grunden, avseende ett åsidosättande av artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.
- 47 Förevarande talan skall följaktligen bifallas, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga grunder som sökanden har anfört, och de ifrågasatta besluten att neka sökanden utlandstillägg skall ogiltigförklaras.

Tillägg som hänger samman med utlandstillägg

Parternas argument

- 48 Sökanden har hävdat att hon, om hon skulle tillerkännas rätt till utlandstillägg, även automatiskt har rätt till utbetalning av dagtraktamente och bosättningsbidrag enligt den rättspraxis som följer av dom av den 28 maj 1998 i mål C-62/97 P, kommissionen mot Lozano Palacios (REG 1998, s. I-3273).
- 49 Kommissionen anser att denna rättspraxis inte är tillämplig i förevarande fall eftersom sökanden inte har rätt till utlandstillägg.

Förstainstansrättens bedömning

- 50 Förstainstansrätten påpekar att det föreskrivs i artikel 5.1 första stycket i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna att ett bostadstillägg som motsvarar två månaders grundlön för en tjänsteman som har rätt till hushållstillägg och som motsvarar en månads grundlön för en tjänsteman som inte har rätt till detta tillägg skall utbetalas till en fast anställd tjänsteman som uppfyller ett av två alternativa villkor, nämligen antingen uppfyller villkoren för att vara berättigad till utlandstillägg eller kan styrka att han varit tvungen att byta bostadsort för att uppfylla villkoren i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna (förstainstansrättens dom av den 12 december 1996 i mål T-33/95, Lozano Palacios mot kommissionen (REG P 1996, s. I-A-575 och s. II-1535), punkterna 57–58, vilken bekräftades av domstolen efter överklagande genom domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Lozano Palacios, punkterna 20–22).

- 51 Med hänsyn till att bosättningsbidrag enligt artikel 5.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna skall utbetalas till en tjänsteman som uppfyller villkoren för att vara berättigad till utlandstillägg skall sökanden således anses ha rätt till bosättningsbidrag.
- 52 Med avseende på dagtraktamente är det viktigt att notera att detta traktamente inte är kopplat till utlandstillägget och att det endast ges, enligt artikel 10.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, till en tjänsteman som kan styrka att han varit tvungen att byta bosättningsort för att uppfylla kraven i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden har inte begärt dagtraktamente i samband med sitt klagomål, varför argumenten för att beviljas detta tillägg inte kan tas upp till sakprövning.
- 53 Det följer av vad som angetts ovan att de omtvistade besluten skall ogiltigförklaras även i den del sökanden därigenom nekas bosättningsbidrag.

Rättegångskostnader

- 54 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet skall sökandens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande dom:

- 1) **Besluten av den 8 april och 29 oktober 2003 ogiltigförklaras i den del de innebär att sökanden nekades utlandstillägg enligt artikel 4.1 a i bilaga VII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna samt bosättningsbidrag enligt artikel 5.1 i samma bilaga.**
- 2) **Talån ogillas i övrigt.**
- 3) **Kommissionen skall bära samtliga rättegångskostnader.**

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 september 2005.

H. Jung

J.D. Cooke

Justitiesekreterare

Ordförande